

O koních a lidech

Náš kurz na Vochtánce bude založen na vytváření citlivého přístupu ke koni, a dá se říci, že zároveň k sobě samému.

Komunikace mezi člověkem a koněm je podobná komunikaci mezi dvěma lidmi. Nicméně kůň neumí mluvit a nemá představivost, jako člověk. O to více používá smysly a reakce. V neverbální rovině reaguje především na imaginaci a soustředění člověka. Často reaguje více na imaginaci a vnitřní stav člověka, než na tělesné pobídky.

To nás nezadržitelně vede k práci na sobě, protože kůň je nám čirým zrcadlem, které vytahuje emoce až z našeho podvědomí. Ne nadarmo je na úplném vrcholu v čínském zodiaku, kde reprezentuje oheň a radost ze života. Chceme-li proniknout do jemnější komunikace s koněm, musíme proniknout do jemnějšího vztahu k sobě samému, a můžeme tak mluvit o cestě sebepoznání. Co je zásadní pro rozvoj vnitřní komunikace - je klidná mysl, klidné emoce, respekt a soustředěnost. K těmto stavům se člověk postupně propracovává. Zpočátku to je jako chůze v houští, pak se objeví cestička, a z té se stává pohodlná cesta. Na cestě se již lépe jede, ale pozornosti musí přibývat, nikoliv ubývat.

Kůň očekává od jezdce především vedení a rád mu věnuje svoji sílu, nicméně zde je jeden z háčků lidského ega, které se projevuje buď v pocitu strachu, nebo v přehnané ambici, potřeby dominance a ovládnání na sílu. Kůň to sice dokáže oba extrémy do určité míry akceptovat a skousnout, ale nemůžeme se divit, když pak propadá panice nebo dělá naschvály. Prostě se nás snaží probudit do spolupráce.

Důležité je uvést se do stavu plné pozornosti a soustředěnosti, a zároveň se přestat soudit, že to neumíme apod. a krotit dále své pudy a ambice a být vnitřně uvolněný. Kůň si většinou poradí, cítí přesně koho má na zádech, a nevádí mu neumětel. Miluje děti, protože jsou bezelstné. Vadí mu spíše arogance a násilí. Také cítí váš vnitřní zmatek, ke kterému dokáže být velkorysý. Jedna vlastnost koně se ráda opomíjí, protože je stvořením čínorodosti, miluje uplatnění a je přirozeně soutěživý, takže nesnáší nudu. Proto na koni nemůžete odpočívat, stáváte se pasivním zavazadlem, které mu není příjemné.

Jízda na koni je aktivní pozornost, aktivní citlivost, neutuchající práce, zrcadlo ega a krása krás, neboť nejkrásnější pohled na svět je ze hřbetu koně. Jízda na koni je práce seberozvoje a hledání sebe sama. Jízda na koni je jízda na ušlechtilém tvorů s velkým srdcem.

Jízdu na koních střídáme se cvičením starých techní Qi Gong a Taiji, abychom podpořili uvnitřnění na své cestě a dostali se do hlubšího kontaktu se svým srdcem.

Koho zajímá taková práce, byť na úkor – akce - zalítat si na koni, vítejte na našem společném kempu na Vochtánce s náčelníkem Petrem Staňkem a jeho stádem „mustangů“.

Otakar Chochola